

ὁ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν προεδρείαν Σύλλογος μ' ἐξέλεξε μέλος αὐτοῦ ἀντεπιστέλλον.

Εὐχαριστῶ, ὑμῖν, κύριε πρόεδρε, καὶ δι' ὑμῶν ὁλοκλήρῳ τῷ Συλλόγῳ διὰ τὴν τιμὴν, ἧς με ἡξίωσε, βεβαιοῦμαι δὲ ὑμῖν, ὅτι θέλω προσπαθῆσαι, ὅση μοι δύναμις, ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ὑμετέραν εὐμενῇ διάθεσιν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν καὶ διαβιβάζω ὑμῖν τὴν ἔκφρασιν τῆς βεθείας μου ὑπολήψεως καὶ καὶ ὑποσημειωθῶ ὅπως πρόθυμος

ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΡΟΟΜΒΑΧΕΡ.

Ἐν Φρειδοῦργῳ 3 Ἀπριλίου 1882.

Κύριε Πρόεδρε,

Λαβὼν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὸ δίπλωμα διὰ τοῦ ὁποίου γνωστοποιοῦμαι, ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις φιλολογικὸς Σύλλογος Περνασσὸς με ἐξελέξατο μέλος αὐτοῦ ἐπίτιμον, σπεύδω καὶ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν τιμὴν, ἣν ὁ Σύλλογος εὐφροσύνῃ καὶ με περιποίησιν, καὶ καὶ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι μετὰ χαρᾶς θεωρῶ ἐμαυτὸν μέλος ἑταιρείας, ἥ ὁποία ὡς εἶδον ἐκ τοῦ κλονισμοῦ αὐτῆς, ἐπιδιώκει τόσον γενναίους σκοποὺς πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως

BERNHARD SCHMIDT

καθηγητῆς

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΘΗΡΑΣ

Αἱ κάτωθι δημοσιευόμεναι παροιμίαι Θήρας εἰσι ἐκ τῆς συλλογῆς δημοδῶν προϊόντων τοῦ κ. Παπαλά. ἦν ἡγόρασε πρὸ τινων ἐτῶν ὁ Σύλλογος. Μεταξὺ τῶν δημοσιευομένων ἐνταῦθα εἰσὶ καὶ τινες ἐκδεδομένοι, ἀλλὰ περατῖθενται ἐνεκα τῆς γλωσσικῆς αὐτῶν ἀξίας.

1. Μήτε πικρὸς καὶ ῥίξῃς με, μηδὲ γλυκὺς καὶ φῃς με.
2. Ἄ(ν) δὲ(ν) σφαῖ τὸ πρόβατο, τ' ἄλειμάν του δὲ(ν) φαίνεται.
3. Ἡ με τρέλλα ἢ με γνῶσι ὁ καιρὸς θὰ τελειώσῃ.
4. Σὰν τὸ μπόι μου εἶνε πολλοί, μὰ σὰν τὴ γνώμῃ μου κανεῖς.
5. Καλλίτερον διανεῦτρα παρὰ δουλεῦτρα.
6. Πέντε βούδια δυὸ ζευγάρια.
7. Κι' οἱ ἅγιοι φοβέρον θέλου(ν)
8. Τοῦ Γενάρη τὸ φαγγάρι παρὰ λίου εἶνε ἕμερα.
9. Στάλα με στάλα τὸ νερὸ τὸ μαρμαρο τρυπᾷ τα.

- Τὸ πρᾶγμα π' ἀγαπᾷ κανεὶς γυρίζει καὶ μισᾷ το.
10. Τὰ λόγια κόβουν ἄντερα.
 11. Κατὰ μῆς πῆγε ὁ Βρῆς εἰς πηζάρι κ' ἤλλαχε καὶ σάββατα.
 12. Σελλάτο βοῦδι ἀγόραζε καὶ γάδαρο καμπούρη.
Γυναῖκα στενοκέπουνη καὶ χοῖρον μακρομούρη.
 13. Γιὰ νὰ κλάψῃ μὰ γυναικα εἶνε τότε δυσκολιὰ,
Σὰ νὰ βρέξῃ τὸ χειμῶνα, ὅταν εἶνε συννεφιά.
 14. Ἠπήκαμε νὰ πιάσωμε καὶ μᾶς ἐτακώσανε.
 15. Κάλλικ μοναχὸς παρὰ κακὰ συντροφιασμένος.
 16. Ἐλῆξ τοῦ παπποῦ σου, συκιὰ τοῦ κυροῦ σου κι' ἀμπέλι τοῦ χεριοῦ σου.
 17. Λιμὸ γαδοῦρι, σάκκον ἔχερα.
 18. Ἡ γυναῖκα κάνει τὸν ἄντρα.
 19. Ὁ λόγος σου μὲ χόρτασε καὶ τὸ ψωμί σου φᾶ 'το.
 20. Ὁ λωλὸς μὲ τὴ λωλάδα του γεμίζει τὴν κοιλίαν του.
 21. Ὡστε ποῦ ἠλωνίζαμε, Βασίλη κὺρ Βασίλη,
Κι' ὄντας ἠπολωνίσαμε ὅξω παλακασιδῆ.
 22. Παιδιοῦ κι' ἀγιοῦ μὴν τάξης,
Κι' ἂν τάξης, μὴ γελάσης.
 23. Ὁ κλέφτης τὸ γυβέντισμα γιὰ πανηγύρι τὸ 'χει.
 24. Ζημιὰ εἰς τὸν κάμπο γίνεται, εἰς τὸ σπίτι ἀποσώνει.
 25. Τὸ μυριστικὸ κωδῶνι ἀπὸ 'κεῖνο ποῦ 'χει δάνει.
 26. 'Σ τῶν τρελλῶ τὴ χώρα Ἀδρυβάνης 'πίσκοπος.
 27. Ἄν ἤκουε ὁ Θεὸς τῶν κουρουνῶ, δὲν ἤρине 'λύθι 'στὴ συκιὰ.
 28. Ἀπὸ τὰ χεῖλη πηγαδιοῦ δέ(ν) λείπει πρασιναδῆ,
'Αγάπη χωρὶς πείσματα δὲν ἔχει νοστιμάδα.
 29. Ὅπου λυπᾶται τοῦ κᾶτη τὸ ψωμί, τρώει ὁ μπεντικὸς τὰ ροῦχά του.
 30. Ἄς βγάλουνε τὰ μάτια των μὲ τσῆ χρουσαῖς βελόναις.
 31. Τὰ πίσω φεῖδια ἔχουν τσ' ὀρειαῖς.
 32. Εἰς ἐσέ τὸν γενεράλε τὸ κατατράμ' εἶνε χαζίρι, σταῖλε τάσπρα νὰ
τὸ πάρης.
 33. Κάλλικ κόκκινο πρόσωπο παρὰ κίτρινη καρδιά.
 34. Τὸ καλὸ δὲν πέφτει χάμα.
 35. Ἀργὸς δουλεῖα δὲν ἔχει, τὸν κᾶτη λεῖ καὶ δένει.
 36. "Αἰ-Γεώργη βοῦθᾶ μου—Σεῖ καὶ σὺ τὸν πῶδα σου.
 37. "Αἰ μου Γεώργη φαῖνέ μου τὸ πανάκι μου—φαῖνέ το νὰ φαίνεται.
 38. Ἀπὸ πῆττα, ποῦ δὲν τρώω, δέ(ν) μὲ μέλλει κι' ἂν κατῆ.
 39. Γιὰ τὸ γείτονα μου λέω καὶ γὰρ λόου μου γυρεύγω.
 40. Θωρῶντας τὴ γειτόνισσα τὸ κᾶν' ἢ μὲ τὴν ἄλλη.
 41. Τ' ἀγαπᾷ καρδιὰ τ' ἀνθρώπου, τὸ καλλίτερον τοῦ κόσμου.
 42. Χίλια λόγια ἔγαν ἄσπρο καὶ πάλι κρῖμα εἰς ἄσπρο.

43. Ἐκατὸ συλλοαῖς ἕνα χρέος δὲν πλερώνουν.
44. Ἀβουλος ὁ νοῦς, διπλὸς ὁ κόπος.
45. Ὅταν(ν) θέλῃς νὰ παρηγορηθῇς, βλέπε τὸ χειρότερό σου κι' ὄχι τὸν καλλίτερό σου.
46. Ὅταν ἔχῃς δέκκ κράτει, κι' ὅταν ἔχῃς δυὸ ξεπλόκ.
47. Τὰ δέ(ν) δείχν' ἡ τέχνη, τὰ φανερόν' ἡ τύχη.
48. Χίλια μίλια ἕκκ τάκο καὶ πάλι χίλιοι τάκοι ἕνα μίλι.
49. Ὅπου κοπελομάνη, δέ(ν) γεροντοζεχνᾷ.
50. Κοιμάτκι καὶ μερώνει, ξυπνᾷ καὶ μεγαλώνει.
51. Τὰ κακὰ σκυλιὰ δὲν ἔχουν ψόφο.
52. Τὸ κακὸ σκυλὶ ψωριάζει, μὰ δὲ ψοφᾷ.
53. Πουλολόου καὶ ψαρᾷ ἔρημο τὸ σπίτιν του.
54. Θὰ σηκωθοῦν ἡ πέτραις ἡ μικραῖς νὰ δείρουν τῆς μεγάλας.
55. Ἡ δυὸ πέτραις κάνουν τ' ἄλεθρι.
56. Σὰν ψηλώσ' ὁ νοῦς τ' ἀνθρώπου, ἄμε κάθου γύρευγε.
57. Πότ' ἔγιν' ἡ κολοκύθα, πότ' ἡμάκρυν' ἡ οὐράν τση.
58. Ὅπου 'χ' ἀμπέλια, βάλλ' ἀργάταις καὶ καράδια καλαφάταις.
59. Ὅπου λυπάται ἀπὸ τῆ σφῆνα, χάνει ἀπὸ τὴν κακοῦνα.
60. Ὅσο θέλεις φούσκωνέ τα, μὲ τὸ ζοῖ θὰ τὰ πάρῃς.
61. Ἀσπρος γεννῇτ' ὁ κόρακας καὶ κόκκινος μαλλιάζει.
Καὶ μαῦρος καυχστῆνεται καὶ τοῦ κυροῦ του μοιάζει.
62. Ἀσπρος ἤλιος, μαύρη ἡμέρα.
63. Ποῦ 'χει παιδιὰ καὶ τσάτσικα, 'στὸ γὰμ' ἂς μὴ πη(γ)αίνῃ.
64. Τὸν ἀκάλεστο 'στὸ γάμο 'στὴν ἄκρια τονὲ καθίζουν' ἢ ἀποκάτ' ἀπὸ τὸ σκάνο.
65. Ἡ γοῦλα χάστρι πολεμᾷ καὶ μὲ τὸ δει(ν) διαβαίνει.
66. Ὁ ἄντρας μὲ τὸ τζουβάλι κ' ἡ γυναῖκα μὲ τὸ κουτάλι, σπίτι ποτές δέ(ν) γίνεται.
67. Τὰ στρεβὰ μας παρχθύρια, τὰ τσινέτα μας τὰ 'σάζουν.
68. Φτωχὸς ἄγριος μνήμη δὲν ἔχει.
69. Τὰ δαχτυλίδια ἠφύανε, τὰ δάχτυλα ἠμείνανε.
70. Ὁ φτωχὸς ἠκάθουντα κι' ὁ Θεὸς ἠγνοιάζουντα.
71. Ἡ αὐγὴ θέλει τὸ δείξει τίνος μάνα(ς) θενὰ λείψῃ.
72. Ὁ καιρὸς πουλεῖ τὰ ξύλα κι' ὁ χειμῶνας τ' ἀγοράζει.
73. Σὲ τοῦτο τὸ λωλὸ χωρὶο παπᾶς δὲν ἦταν κ' ἤρθε γώ.
74. Ὅπου κρυφὰ πικντρεύγεται, φανερά πομπεύγεται.
75. Ἡ κοιλιὰ παρχθύρια δὲν ἔχει.
76. Τ' ἀπορριξιμὰ καράβι σ' ἀγαθὸ λιμνὸν' ἀράσσει' ἢ
Τ' ἀνηπόρπιδο καράβι σ' ἀγαθὸ λιμνὸν' ἀράσσει.
77. Κάθε θαμνα τρίμερο καὶ τὸ παρχθαμνα πέντε.

78. Ὁ χόντρος ἀπ' τῆ σκάσιν του ἡξεροκκινάκιζε.
79. Ὁ φρόνιμος τὴν πίκρα του παρηγορεῖ τὴν ἔχει.
80. Θέλεις θέριζε καὶ δένε, θέλεις δένε καὶ κουβάλλε.
81. Ἄς μπζίνῃ ὁ κόμπρος κι' αὖ λέ' ὁ κόσμος.
82. Ὅντες θέλῃς σπεῖρέ με, τὸ Μάξι θέρισέ με.
83. Πέντε μῆνες, πέντε κόμπροι κ' ἑνὺς μῆνους πέντε κόμπροι.
84. Τὸ κρέμα ναγγαστρώνεται, μετὰ καιρὸ γεννιέται.
85. Ἡ ἀνάγκη τῆς εὐγενικαῖς ἀδελφάντροπαις τσῆ κάνει.
86. Τὸν ἀδελφριτό σου φίλο, μὴδὲ σὺ ντραπῆς ἐκεῖνο.
87. Ἡ γλῶσσα κόκκινα δὲν ἔχει καὶ κόκκινα τζικκίζει.
88. Τὰ ξερὰ κουκιά χτυποῦνε ἐστὸν τοῖχο ;
89. Ἀκουε σκικί δερμένο καὶ ἐστὸν τοῖχ' ἀκουμπιμένο.
90. Μένει ποτές κρέας ἐτὸ μακελλειό ;
91. Τὰ μοῦ ἄκρες γειτόνισσας ἐστὸν ἰδικό μου γάμο,
Νὰ μ' ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς διπλὰ νὰ σοῦ τὰ κάμω.
92. Τὸ παιδί σου πάντρεφες, γείτονα σου τὸ ἄκρες ;
Ὅχι καλὸ γείτονα, παρὰ κακὸ γείτονα.
93. Δὲν εἶνε τ' ἀξαζούμενο, μόνο τὸ χρειζούμενο.
94. Σύδεκνε κι' ἀνὴ μιλοῦμε, συχνογύριζε τὴν πῆττα.
95. Μὲ τὸ νοῦ πλουταίν' ἡ κόρη, μὲ τὸν ὕπνο ἡ ἀκαμάτρα.
96. Πῆττα ἔμπρος καὶ πῆττα πίσω, θὰ ἔγω θέλω νὰ μιλήσω ἐς τσῆ γειτόνισσας τὸ δίχιο.
97. Ὅ τι μέλλει, νὰ ῥθῃ θέλει.
98. Τὰ λίγα λόγια εἶνε χρυσὰ καὶ τὰ μὴδὲ καθόλου μαλαμαχτένια.
99. Δανείζου, καλοπλήρωνε καὶ πάλι στρέφε κ' ἐπαιρνε.
100. Τρέβω πόνο γιὰ μορφιά.
101. Πίσω εἶνε τὰ κοφτερὰ.
102. Μεγάλῃ μπουκιά νὰ τρῶς καὶ μεγάλο λόγο νὰ μὴ λές.
103. Σὰ μάθῃ ὁ σκύλος τὴν πάπαρη
Ἡ τὸ σκύλο σκότωσε ἢ τὸ φοῦρνο χάλασε.
104. Μήτε σὺ, παπᾶ, βλογιά, μήτε ἐγὼ τῇ λειτουργιά.
105. Τὰ γρόσα τὸ Χριστὸν ἐπαρὰδῶσαν.
106. Ἡ ἀρρώστια ἔρχεται μὲ τὸ τσουβάλι, καὶ φεύγει μὲ τὴν τρίχα.
107. Ὅντα ζυμώνας, χορταίνε κι' ὅτα χοιροσφαίζης,
Κι' ὅτα γεμώζης τὸ βουτσὶ κι' ὅτα τ' ἀποστραγγίζης.
108. Τὰ δώσης, ἔχεις τὰ φᾶς, κερδέζης.
Τὸ ἔχεις ἐκεῖ καὶ κοιτάται, δὲ ξέρεις τί σοῦ γίνεται.